

Република Србија
МИНИСТАРСТВО ТРГОВИНЕ,
ТУРИЗМА И ТЕЛЕКОМУНИКАЦИЈА
Број: 011-00-00235/2019-08
Датум: 31. мај 2019. године
Немањина 22-26
Београд

Република Србија
Аутономна Покрајина Војводина
Општина Бела Црква
Општинска управа Бела Црква
Одељење за урбанизам, привреду и инспекцијске послове

Бела Црква
ул. Милетићева 2

Предмет: Мишљење о примени прописа из области угоститељства

Обратили сте се овом министарству са захтевом за давање мишљење о примени одредби Закона о угоститељству ("Сл. гласник РС", бр. 17/2019).

Конкретно, ваша питања се односе на дилему да ли раније издата решења о категоризацији, која не садрже елементе из Закона (у случају да физичка лица нису ни власници ни сувласници објекта), трају до истека рока или ће се стављати ван снаге. Такође имате дилему како да поступате са захтевом за категоризацију, које поднесе физичко лице које има уговор о закупу. Даље, тражите мишљење у вези са Одлуком о боравишним таксама, као и наплата те таксе по новом закону.

С тим у вези указујемо следеће:

Законом о угоститељству (у даљем тексту: Закон) одредбама чл. 30.-35. прописани су све услове које физичко лице треба да испуни у поступку категоризације објекта домаће радиности и сеоског туристичког домаћинства, а који услови свакако обавезују орган који води поступак категоризације и доноси решење. Наведене одредбе, сагласно члану 102. Закона, примењују се од 1. јула 2019. године.

Законом о туризму ("Сл. гласник РС", бр. 36/2009, 88/2010, 99/2011 - др. закон, 93/2012, 84/2015 и 83/2018 - др. закон), који је престао да важи (осим одредаба чл. 72-79.

које престају да важе 1. јула 2019. године) такође су били прописани, а те одредбе су и даље на снази, сви услове које физичко лице треба да испуни у поступку подношења захтева за категоризацију објеката домаће радиности и сеоског туристичког домаћинства.

Тако, чланом 72. став 4. тог закона прописано је да физичко лице може да пружа туристима угоститељске услуге у кући, апартману и соби чији је власник у објектима смештајних капацитета до 30 лежајева.

У делу прописа који се односи на категоризацију сеоског туристичког домаћинства, доказ о власништву није био услов.

Начелно, ради правне сигурности, сва решења донета у моменту важења одређеног прописа остају на правној снази, у конкретном случају до рока њиховог истека.

У предметној ситуацији могу бити спорна она решења, која су по тада важећем закону (и још увек важећим одредбама) донета супротно позитивним прописима, посебно у делу власништва објеката домаће радиности. У случају да су решења о категоризацији за угоститељске објекте кућа, апартман или соба донета по захтеву физичких лица која нису власници, односно сувласници тих објеката, ради се о таквој незакониторсти да таква решења у сваком случају треба преиспитати.

Конкретно, орган који је поступао по захтеву и донео незаконите решење дужан је да по службеној дужности, коришћењем расположивих ванредних правних лекова, сагласно Закону о општем управном поступку ("Сл. гласник РС", бр. 18/2016) преиспита своје решење и у законом датим оквирима новим решењем исто поништи.

Даље, чланом 32. Закона, али и одредбама Законом о туризму, који је престао да важи (осим одредаба чл. 72–79. које престају да важе 1. јула 2019. године) се прописује да физичко лице које пружа угоститељске услуге у угоститељском објекту домаће радиности мора бити власник тог смештајног објекта.

Код таквог стања ствари физичко лице закупац не може да обавља угоститељску делатност у објекту домаће радиности и у конкретном случају, ако се захтев ипак поднесе, орган може решењем, сагласно члану 92. Закона о општем управном поступку, да такав захтев одбаци. Уједно се напомиње, уколико је закупац привредно друштво, друго правно лице или предузетник није спорно да исти може као закупац да поднесе захтев за категоризацију и обавља угоститељску делатност у угоститељском објекту домаће радиности и сеоског туристичког домаћинства, без икаквих ограничења у погледу власништва, броја смештајних капацитета, као и обима пружања угоститељских услуга смештаја, припремања и услуживања хране, пића и напитака.

У делу доношења Одлуке о боравишној такси иста треба да се донесе сагласно Уредби о највишем и најнижем износу боравишне таксе („Службени гласник РС”, бр. 44/13 и 132/14), која уредба је и даље на снази.

У вези са обавезом угоститеља чланом 72. Закона (које одредбе ступају на снагу 1. јула 2019. године) је прописано да средства од наплаћене боравишне таксе давалац смештаја уплаћује до петог у месецу за претходни месец.

61

До ступања на снагу наведених одредби угоститељ поступа сагласно Закону о туризму ("Сл. гласник РС", бр. 36/2009, 88/2010, 99/2011 - др. закон, 93/2012, 84/2015 и 83/2018 - др. закон), који је престао да важи и средства од наплаћене боравишне таксе уплаћује у року од пет дана по истеку сваких 15 дана у месецу.

Ослобођено од плаћања таксе за мишљење о примени републичких прописа по члану 18. Закона о републичким административним таксама ("Сл. гласник РС", бр. 43/2003, 51/2003 - испр., 61/2005, 101/2005 - др. закон, 5/2009, 54/2009, 50/2011, 70/2011 - усклађени дин. изн., 55/2012 - усклађени дин. изн., 93/2012, 47/2013 - усклађени дин. изн., 65/2013 - др. закон, 57/2014 - усклађени дин. изн., 45/2015 - усклађени дин. изн., 83/2015, 112/2015, 50/2016 - усклађени дин. изн., 61/2017 - усклађени дин. изн., 113/2017, 3/2018 - испр., 50/2018 - усклађени дин. изн и 95/2018).

ДРЖАВНИ СЕКРЕТАР

др. Мирослав Кнежевић

04 JUN 2018

104 JUN 2018